

[Tastesen]

gerne gives af det forsøgsudvalg, som er nedsat i kulturministerens regie, på baggrund af de regnskaber, man kan lægge frem indtil nu, og på baggrund af budgettet, som peger frem mod den 1. april 1986.

Jeg vil mene, at vi dermed giver forsøget det lift, som gør, at ikke kun kapitalstærke kredse har chancen for at afprøve deres forsøg, men at også kapitalsvage grupper har mulighed for at være med i forsøget helt frem til slutdatoen – hvis der i øvrigt er et personligt engagement bag det, for det er ikke nok med kapital; der skal også være mennesker, som slutter op om det og forsøger på at få det til at fungere.

Jeg ved, at der er stor interesse ikke bare i provinsen, men også i Københavnsområdet for lokalradioforsøgene, og jeg har fra en enkelt station – Radio Roma – som har været opmærksom på, at dette beslutningsforslag skulle til behandling her, fået flere hundrede henvendelser og breve de sidste dage, og det takker jeg selvfølgelig for. Jeg kan knap nok nå at læse dem, men jeg kan konstatere, at de mennesker, som lytter til radioen, og de mennesker, der lytter til mange andre nærradioer, har et stort behov for at kunne give udtryk for deres meninger i den nærkontakt, der opstår gennem nærradioerne. Derfor synes jeg, det kan være værdifuldt, at vi giver dem en overlevelseschance frem til forsøgsperiodens udløb.

Til sidst vil jeg gerne takke folketingets flertal, som også indbefatter det radikale venstre og VS, for den positive tilkendegivelse, der er kommet over for beslutningsforslaget. Det er klart, at det skal være på et oplysningsgrundlag om, hvordan forholdene faktisk er, på baggrund af spørgsmål, som vi stiller og får svar på, så vi kan finde frem til den konklusion, der forhåbentlig bliver til en hjælp til nærradioforsøget i resten af perioden.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det, hr. Tastesen og jeg er uenige om, er selvfølgelig begrebet frihed, for det er klart, at der ville være mange radio- og TV-stationer, i det øjeblik man blot skulle overholde grundlovens § 77, ligesom vi har set det i den trykte presse, hvor der er både ugeblade,

dagblade, fagblade, og hvad ved jeg. På samme måde burde der ikke være nogen hindring for, at man havde den fulde informationsfrihed for radio og TV. Det er fuldstændig kunstigt, og det skyldes, at man, da man lavede grundloven og den seneste grundlovsændring, simpelt hen ikke tænkte i de baner. Den teknologiske udvikling har jo gjort, at radiospredningsloven er blevet fuldstændig overhalet. Hvis vi havde en fri og uafhængig forfatningsdomstol i dette land, er der ingen tvivl om, at vi ville have en fri radio og et frit TV i Danmark, for det var blot at indklage dem for ikke at overholde grundlovens § 77; så er jeg overbevist om at problemerne ville være løst.

(Kort bemærkning).

Sander (V):

Hr. Maisteds bemærkninger vil jeg meget gerne relatere til fru Ingerlise Koefoeds indlæg, for var det således, at vi i stedet for 130 havde f.eks. 200 eller 300 forsøg, skulle vi så bare tilsvarende bevilge et antal millioner kroner, som svarede til det antal? Det er ikke helt realistisk, fornemmer jeg.

I min indledning sagde jeg, at vi føler, at det udskilningsløb, der skal ske på dette område, lige så naturligt kan ske nu som senere.

Hr. Tinning gav udtryk for, at venstre nok hellere så lokalradioerne dø end leve. Dertil vil jeg sige: venstre ser meget gerne 500 lokalradio- og -TV-forsøg, men vi vil bare ikke være med til at betale dem herfra. Der skal være lokal interesse ikke bare for at lytte, men også for at betale. Hvis det er tilfældet, er vi meget åbne, hvad jeg også gav udtryk for, over for lovgivningen efter 1. april 1986.

Med hensyn til den vil jeg gerne spørge hr. Tastesen, om hr. Tastesen allerede i dag vil give et bud på, hvad socialdemokratiet vil, når vi når forsøgsperiodens udløb. Det, der sker nu, er, at vi giver kunstigt åndedræt, og når vi kommer 1½ år længere frem, står vi i akkurat samme, om ikke i en værre situation. Hvad skal vi så gøre, hr. Tastesen? Er det så 10, 15, 20 mill. kr., vi skal ud med?

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

Jeg havde i og for sig også ventet, at hr. Tastesen ville nævne den strøm af breve, han